

[Pelle Voigt]

og som kommunen – i dette tilfælde Københavns Kommune – ikke har nogen økonomisk mulighed for at sætte sig til modværge over for, vil man forøge et meget stort kommunalt underskud, hvis man påberåber sig disse bestemmelser.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det sidste argument fra hr. Pelle Voigts side var dog ganske interessant.

Hvis kommunen har et et meget stort underskud, hvem dækker så underskuddet i dag? Hr. Pelle Voigt bekræftede, at det er stat og kommune, og så vil underskuddet da ikke blive større, selv om hr. Pelle Voigt skulle få ret, og der kom de store huslejestigninger, så her modsiger hr. Pelle Voigt sig selv ganske eftertrykkeligt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 9 stemte for 108 imod.

Ændringsforslagene nr. 1, 2, 4 og 5
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 6–12
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 59 stemmer (S, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 58 (KF, V, SF og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af realkreditloven. (Långivning til ombygning af erhvervsjendomme til beboelse).

Af Pernille Sams (KF) og Bodil Thrane (V) m.fl.

(Fremsat 8/2 94. Første behandling 2/3 94. Betænkning 19/5 94. Anden behandling 24/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Sams (KF):

Regeringen har desværre valgt at fastholde sit nej til dette lovforslag – det nej, man kom med allerede ved førstebehandlingen, inden man rigtig havde sat sig ind i, hvad forslaget gik ud på.

Her ved tredjebehandlingen kan man se, at regeringen har valgt to argumenter for at fastholde sit nej, men problemet er i virkeligheden, at de to argumenter strider lidt mod hinanden.

Det første argument er, at regeringen slet ikke ønsker at give indekslån ved ejerskifte af disse erhvervsjendomme, fordi man siger, at det vil medføre et indirekte tilskud til ejerskiftet, mens regeringen kun vil give tilskud til nyopførelse. Derfor sagde vi allerede ved førstebehandlingen, at det er i orden; det argument køber vi, og derfor vil vi gerne være med til at betinge indeksfinansieringen af, at der efterfølgende sker en fuldstændig ombygning, for så er der jo reelt tale om nyopførelse. Men heller ikke her vil regeringen være med; man henviser bare til den eksisterende lovgivning.

Og her kommer regeringens andet argument ind, nemlig at man bare kan bruge den eksisterende lovgivning. Den er der jo allerede, så hvorfor lave om på den? Men så er vi i virkeligheden tilbage på nøjagtig samme sted, hvor vi startede. Så bliver de tomme erhvervsjendomme stående i bybilledet, og en god og enkel mulighed for at få disse tomme ejendomme omdannet til gode boliger og skabe titusindvis af reelle arbejdspladser i byggebranchen er forspildt.

[Pernille Sams]

Så kan man jo altid diskutere, hvor mange arbejdspladser forslaget vil give. Nogle siger 10.000, andre siger 5.000, men det er i virkeligheden ligegyldigt, for fakta er, at der vil skabes rigtige arbejdspladser i byggebranchen. Men hvorfor skal den mulighed nu forspildes? Fordi regeringen vælger at misbruge sit flertal til at blokere for alt det, den ikke selv har vedtaget, eller rettere sagt: Alt det, den ikke selv har foreslået.

Oven i købet påstår regeringen, at der ikke vil opnås nogen positiv beskæftigelseeffekt som følge af forslaget, på trods af at både store navngivne entreprenørvirksomheder og Entreprenørforeningen har sagt, at det vil skabe titusindvis af arbejdspladser. Men regeringen sætter sig ud over dette og siger, at den ved bedre end brancheorganisationerne, og regeringen vælger at satse på sine egne, lidet succesfulde bud på at skaffe arbejdspladser såsom hjemmeservice, orlovsordninger, og hvad vi ellers har set. Det er i virkeligheden dybt sørgeligt.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg vil godt oplyse fru Pernille Sams om, at regeringen har været meget optaget af at skabe reelle arbejdspladser, og derfor har vi også haft møde med Rasmussen & Schiøtz. Vi måtte konstatere, at fru Pernille Sams havde misforstået Rasmussen & Schiøtz' anliggende – det har vi udtrykkelig fået at vide af firmaet – og derfor har vi indgået en aftale med Rasmussen & Schiøtz om, at de kommer med en skriftlig redegørelse, som vi vil arbejde videre med. Netop fordi vi er optaget af at skabe reelle arbejdspladser, vælger vi selvfølgelig at gå ind i et samarbejde med de relevante organisationer, og det samarbejde fortsætter vi.

Men det foreliggende forslag opfylder ikke de ønsker, som er fremført, og derfor kan vi ikke støtte det. Men vi arbejder selvfølgelig med sagen for at skabe reelle arbejdspladser, for den målsætning er vi helt enige i.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det er ærgerligt, at det argument fra boligministeren først kommer frem her under tredjebehandlingen, hvor jeg ikke kan gå ud og få en erklæring fra Rasmussen & Schiøtz og Entreprenørforeningen om, at jeg bestemt ikke har misforstået noget som helst. Men jeg kan

da henvise til f.eks. artikler i Børsen, hvor både Rasmussen & Schiøtz og Entreprenørforeningen støtter dette forslag med bravour og siger tak for det; de ser det meget gerne gennemført, for det vil give tusindvis af arbejdspladser i den danske byggebranche.

Jeg synes ærlig talt, det er skrap kost, at boligministeren går herop og siger, at lovforslaget – som i øvrigt er blevet til i samarbejde med branchen – er misforstået. Boligministeren har bestemt, at fordi forslaget ikke er hans egen idé, skal det med regeringens sædvanlige form for magtbrynde stemmes ned, fordi regeringen har én stemmes flertal. Det er dybt sørgeligt, at regeringen mener, at arbejdspladser kun kan skabes ved hjemmeservice- og orlovsordninger.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Eftersom fru Pernille Sams ikke vil sige det, vil jeg da gerne selv oplyse, at vi har haft møder om sagen. Vi har selvfølgelig været optaget af at få alle tingene opklaret, og vi fortsætter de møder. Vi har også haft møder med fru Pernille Sams, og det, jeg meddelte her fra Folketingets talarstol, har jeg også meddelt fru Pernille Sams tidligere, så fru Pernille Sams kunne fint have checket det til i dag, hvis fru Pernille Sams havde ønsket det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 49 (KF, V og FP) stemte for, 68 (S, SF, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

Af industriministeren (Trøjborg).

(Fremsat 16/12 93. Første behandling 13/1 94. Betænkning 18/5 94. Anden behandling 24/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.